

132.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM
ROLNYCH

z dnia 7 lutego 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie kursu obligacji 5% Państwowej Renty Ziemskiej, opiewającej na złote w złocie, na rok 1930.

Na podstawie cz. 1 art. 31 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Kurs obligacji 5% Państwowej Renty Ziemskiej, wypłacanych z tytułu wynagrodzenia za nieruchomości ziemskie na zasadzie części pierwszej art. 31 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) ustala się na rok 1930 w wysokości 76% ich imiennej wartości.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

133.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 26 lutego 1930 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom przemysłu włókienniczego na terenie województwa łódzkiego.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia, zarządza się co następuje:

§ 1. Przyznaje się w miesiącach marcu, kwietniu i maju 1930 r. prawo do zasiłków na wypadek bezrobocia tym robotnikom, pozostającym w stosunku najmu pracy w zakładach przemysłu włókienniczego na terenie województwa łódzkiego, których zarobek tygodniowy z powodu ograniczenia produkcji nie przekracza pełnego umówionego zarobku za 2 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorii robotników, stosownie do ust. 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. określi Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

134.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 marca 1930 r.

o trybie postępowania przy obsadzaniu wolnych stanowisk prezesów i wiceprezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Na podstawie art. 91 i 97 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U.

R. P. Nr. 12, poz. 93) w brzmieniu ustawy z dnia 4 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 5, poz. 43) zarządza się co następuje:

§ 1. Obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości w dodatku „Ruch Służbowy” o wolnych stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów apelacyjnych i okręgowych zarządzają:

- a) prezes sądu okręgowego — o wolnych w danym sądzie stanowiskach wiceprezesów sądu okręgowego;
- b) prezes sądu apelacyjnego — o wolnych w jego okręgu stanowiskach prezesów sądów okręgowych i wiceprezesów sądu apelacyjnego;
- c) Minister Sprawiedliwości — o wolnym stanowisku prezesa sądu apelacyjnego.

§ 2. Gdy obwieszczenie pochodzi od prezesa sądu, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 3, 4, 6, 7 i 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie postępowania przy obsadzaniu wolnych stanowisk sędziowskich w sądach apelacyjnych, okręgowych i grodzkich (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935), a gdy obwieszczenie dotyczy wolnego stanowiska wiceprezesa sądu, także przepisy § 5 tegoż rozporządzenia; prezesem sądu właściwego jest prezes wskazany w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Kandydaci ubiegający się o stanowisko prezesa sądu okręgowego w innym okręgu apelacyjnym niż ten, w którym sami pełnią służbę sądową lub prokuratorską, wnoszą podania za pośrednictwem prezesa względnie prokuratora apelacyjnego swego okręgu, którzy kierują podanie następnego dnia po jego otrzymaniu wraz ze swą opinią do prezesa właściwego sądu apelacyjnego [§ 1 lit. b)].

W jednym podaniu można zgłosić kandydatury na kilka stanowisk prezesów i wiceprezesów, jeżeli podanie jest kierowane do tego samego prezesa jako właściwego (§ 1).

§ 3. Kandydatów na wolne stanowiska wiceprezesów sądów okręgowych prezes właściwego sądu okręgowego [§ 1 lit. a)], nie zasięgając zdania kolegium administracyjnego ani ogólnego zgromadzenia sądu, przedstawi w ciągu siedmiu dni po upływie terminu do zgłaszania się kandydatów prezesowi przełożonego sądu apelacyjnego, załączając wykaz kandydatów, swą opinię o każdym kandydacie i wskazując kandydatów najodpowiedniejszych.

Prezes sądu apelacyjnego prześle tę opinię w ciągu siedmiu dni od daty jej otrzymania Ministrowi Sprawiedliwości, załączając własną opinię ze wskazaniem najodpowiedniejszych kandydatów; prezes może zasięgnąć zdania kolegium administracyjnego sądu apelacyjnego.

§ 4. Kandydatów na wolne stanowiska prezesów sądów okręgowych i wiceprezesów sądów apelacyjnych prezes właściwego sądu apelacyjnego [§ 1 lit. b)], nie zasięgając zdania kolegium administracyjnego ani ogólnego zgromadzenia, przedstawi w ciągu dni siedmiu po upływie terminu zgłaszania się kandydatów Ministrowi Sprawiedliwości, załączając wykaz kandydatów, swą opinię o kandydatach i wskazując kandydatów najodpowiedniejszych.

§ 5. Podania złożone po upływie terminu do zgłaszania się kandydatów będą rozpatrzone, jeżeli prezes właściwy (§ 1) otrzyma je przed skierowaniem do władzy przełożonej przedstawienia z wykazem kandydatów. Podania otrzymane później należy przesłać dodatkowo władzy przełożonej z opinią, chyba że nominacja na dane stanowisko już nastąpiła.

Prezesi sądów okręgowych (§ 1 lit. a)) i prezesi sądów apelacyjnych (§ 1 lit. b) oraz § 3) mogą przedstawić kandydatów, którzy nie zgłosili się, lecz wyrazili zgodę na objęcie stanowiska.

Osoby mające szczególne kwalifikacje na dane stanowisko należy zapytać mimo, że wskutek konkursu nie zgłosiły się, czy ewentualnie objąć je są gotowe.

Nie jest wyłączone mianowanie osoby, która zgodę na objęcie stanowiska oświadczyła dopiero na skutek zapytania ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 6. Podania na stanowiska prezesów sądów apelacyjnych kandydaci winni składać bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości w terminie czternastodniowym od daty rozesłania dodatku zawierającego obwieszczenie o danym stanowisku. §§ 6 i 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935) mają tu zastosowanie.

§ 7. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do podań prezesów i wiceprezesów o przeniesienie na inne stanowisko równorzędne w innym miejscu służbowym (art. 102 u. s. p.).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

135.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 marca 1930 r.

zmieniające tryb postępowania przy przenoszeniu sędziów i prokuratorów na inne miejsce służbowe i w stan spoczynku.

Na podstawie art. 111, 243 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) w brzmieniu ustawy z dnia 4 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 5, poz. 43) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragrafy 2 — 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie postępowania przy przenoszeniu sędziów i prokuratorów na inne miejsce służbowe i w stan spoczynku (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 938) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 2. Przeniesienie sędziego, wbrew jego woli, na inne miejsce służbowe na zasadzie art. 102 § 2 lit. c) u. s. p. lub przeniesienie go w stan spoczynku na zasadzie art. 110 lit. c) u. s. p. może nastąpić na wniosek prezesa sądu właściwego, a w stosunku do prezesa — na wniosek prezesa sądu wyższego.

§ 3. Prezes sądu właściwego zawiadamia o zamierzonym złożeniu wniosku prezesa sądu wyższego, zarządzając równocześnie w miarę potrzeby przedwstępne wyjaśnienie okoliczności faktycznych.

Gdy sprawa dotyczy przeniesienia na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku prezesa sądu, zawiadomienie w myśl ustępu poprzedniego przedstawi Ministrowi Sprawiedliwości — prezes sądu wyższego.

§ 4. Po upływie przynajmniej siedmiu dni od zawiadomienia przewidzianego w paragrafie poprzednim prezesa sądu właściwego, a gdy sprawa dotyczy prezesa sądu — prezesa sądu wyższego — komunikuje wniosek odnośnemu sędziemu (prezesowi) pozostawiając mu czternastodniowy termin, w ciągu którego sędzia (prezes) może wnieść podanie o przeniesienie na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku, o ile posiada warunki przewidziane w art. 108 u. s. p., albo zrzec się stanowiska.

§ 5. Jeżeli podania przewidzianego w § 4 nie złożono w terminie lub złożone podanie załatwiono odmownie, wniosek będzie przedstawiony kolegium administracyjnemu sądu wyższego. Prezes sądu właściwego składa swój wniosek na ręce prezesa sądu wyższego.

Kolegium sądu wyższego zarządza zbadanie okoliczności sprawy i zebranie dowodów a do przeprowadzenia dochodzenia wyznacza jednego ze swych członków lub innego sędziego tegoż sądu. Kolegium może zwrócić się za pośrednictwem prezesa do prezesa sądu właściwego o wyznaczenie w tym celu sędziego, jeżeli sprawa nie dotyczy przeniesienia na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku prezesa sądu”.

§ 2. W powyżej wymienionem rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 938) wprowadza się nadto następujące zmiany:

1) W tytule IV skreśla się wyrazy „lub siedemdziesięciu pięciu”, oraz skreśla się § 18.

2) W § 20 dodaje się na końcu wyrazy „lub sprawozdanie z wyjaśnieniem przyczyn, które w interesie służby uzasadniają niezłożenie takiego wniosku [art. 110 lit. d) u. s. p.]”.

3) W § 32 dodaje się na końcu zdanie: „Określenie zaś „sędzia” jest użyte w znaczeniu art. 188 u. s. p., o ile z treści przepisu nie wynika węższe znaczenie tego wyrazu”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

50015 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł. kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.